

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

22.02.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Przychód z nieodpłatnego nabycia akcji w ramach programu motywacyjnego powstaje dopiero w momencie ich zbycia, wyrok NSA z 8 października 2020 r., sygn. II FSK 1610/18 ___ 3

Kwestia zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 ustawy VAT usług doradztwa prawnego związanego z zarządzaniem funduszami inwestycyjnymi, wyrok WSA w Warszawie z 20 października 2020 r., sygn. III SA/WA 1884/19 _____ 5

Przychód z nieodpłatnego nabycia akcji w ramach programu motywacyjnego powstaje dopiero w momencie ich zbycia, wyrok NSA z 8 października 2020 r., sygn. II FSK 1610/18

Wątpliwości podatnika dotyczyły momentu rozpoznania przychodu PIT z tytułu otrzymanych nieodpłatnie akcji w ramach programu motywacyjnego. Jego zdaniem, obowiązek podatkowy z tytułu przyznania tych akcji powinien powstać dopiero w momencie ich zbycia.

DIS w Warszawie nie zgodził się ze stanowiskiem podatnika. Jego zdaniem nieodpłatne otrzymanie akcji zastrzeżonych dających uczestnikowi programu motywacyjnego uprawnienie do dysponowania prawami i przywilejami należnymi akcjonariuszom wywołuje skutek podatkowy w postaci uzyskania przychodu w rozumieniu art. 11 ust. 1 ustawy PIT, a tym samym przychód po stronie podatnika powstanie już z chwilą nieodpłatnego otrzymania akcji - w tym momencie podatnik bowiem osiągnie korzyść o konkretnym wymiarze finansowym.

WSA w Warszawie wyrokiem z dnia 13 września 2017 r., sygn. III SA/Wa 1704/16 uchylił interpretację indywidualną. Zdaniem WSA, nieodpłatne objęcie akcji nie powoduje samo w sobie powstania przychodu podlegającego opodatkowaniu PIT. Przeciwnie, treść art. 17 ust. 1 pkt 9, art. 20 ust. 1, art. 23 ust. 1 pkt 38 i art. 24 ust. 11 ustawy PIT (także w brzmieniu sprzed 2018 r.) dają podstawy do wyprowadzenia wniosku, że objęcie akcji (nieodpłatnie, częściowo nieodpłatnie) jest neutralne podatkowo w dacie tego zdarzenia, a opodatkowaniu podlega dopiero odpłatne zbycie akcji, stosownie do art. 17 ust. 1 pkt 6 lit. a) ustawy PIT. Dopiero w tym momencie ujawnia się bowiem rzeczywisty przychód z objęcia akcji. WSA podkreślił również, iż przyjęta przez organ w zaskarżonej interpretacji wykładnia art. 11 ust. 1 ustawy PIT prowadziłaby w przypadku nieodpłatnego nabycia akcji do podwójnego opodatkowania tego samego przychodu.

Ostatecznie spór zakończył NSA oddalając skargę kasacyjną organu podatkowego.

Zdaniem NSA, realizacja przez uczestnika programu motywacyjnego pochodnego instrumentu finansowego przez objęcie akcji nie rodzi przychodu podatkowego, albowiem do majątku podatnika nie weszły żadne prawa (przysporzenia majątkowe mające konkretny wymiar finansowy). Uznanie, że przychód powstaje w momencie nieodpłatnego nabycia akcji w ramach programu motywacyjnego, prowadziłoby do opodatkowania wartości wyrażonej w pieniądzu, której podatnik w momencie uzyskania akcji nie osiągnął. Otrzymanie akcji nie daje żadnych korzyści, ponieważ akcje są takim składnikiem majątku, który przychód może dać dopiero w momencie ich zbycia w drodze sprzedaży lub zamiany, ewentualnie innych czynności. Dopiero zbycie akcji pozwala ustalić, jaki dochód podatnik osiągnął przez to, że nabył akcje w drodze programu motywacyjnego, a następnie zbył te akcje. Nabycie akcji samo przez się nie daje żadnego przychodu. W praktyce wygląda to tak, że w chwili nabycia akcji podatnik nie wie, jaki uzyska przychód, bowiem okaże się to dopiero w przyszłości. Wobec powyższego stwierdzić należy, że przychód podatkowy powstanie dopiero w momencie sprzedaży przez podatnika omawianych akcji. Przychód uzyskany z tego tytułu należy zakwalifikować jako przychód z kapitałów pieniężnych. Stosownie bowiem do treści art. 17 ust. 1 pkt 6 lit. a) ustawy PIT za przychody z kapitałów pieniężnych uważa się należne - choćby nie zostały faktycznie otrzymane - przychody z odpłatnego zbycia akcji w spółkach mających osobowość prawną oraz papierów wartościowych.

Dodatkowo NSA zwrócił uwagę, iż istotne znaczenie ma także zakaz podwójnego opodatkowania tożsamy wartości tym samym podatkiem. Zasada ta, wypływająca również z norm konstytucyjnych, w powiązaniu z szerszym kontekstem systemowym powinna być uwzględniona przy dokonywaniu wykładni przepisów prawa materialnego. Aprobata wykładni dokonanej przez DIS, według NSA, skutkowałaby tym, że przychód z tytułu nabycia akcji w ramach programu motywacyjnego opodatkowany byłby dwukrotnie: po raz pierwszy w momencie ich nieodpłatnego objęcia, po raz drugi z momentem odpłatnego zbycia tychże akcji.

Komentarz eksperta

Wyrok NSA zasługuje na aprobatę. Sąd, podobnie jak podatnik, wskazał iż przychód z tytułu nieodpłatnego nabycia akcji w ramach programu motywacyjnego powstanie dopiero w momencie ich zbycia. Za taką tezę przemawiają dwa argumenty. Pierwszy to brak możliwości opodatkowania wartości wyrażonej w pieniądzu, której podatnik w momencie uzyskania akcji nie osiągnął – do majątku podatnika nie wchodzi bowiem żadne prawa, czy przysporzenia majątkowe mające konkretny wymiar finansowy. Drugim argumentem jest natomiast zakaz podwójnego opodatkowania, do którego złamania doszłoby w przypadku opodatkowania najpierw objęcia/nabycia akcji, a następnie ich zbycia.

Komentowany wyrok stanowi potwierdzenie ugruntowanej już linii orzeczniczej NSA (por. np. wyroki NSA z dnia 13 grudnia 2018 r. sygn. II FSK 3307/16; z dnia 21 lipca

2017 r. sygn. II FSK 1716/15; z dnia 10 listopada 2016 r. sygn. II FSK 2208/14).

Co prawda omawiany wyrok NSA dotyczy stanu prawnego sprzed 1 stycznia 2018 r., jednakże wskazać należy, że zgodnie ze znowelizowanym od 2018 r. brzmieniem art. 24 ust. 11 ustawy PIT, momentem powstania przychodu z tytułu objęcia lub nabycia przez podatnika akcji w wyniku realizacji programu motywacyjnego jest moment odpłatnego ich zbycia. Ponadto, z uzasadnienia do nowelizacji, wynika jednoznacznie, że także wcześniej przepisy ustawy PIT nie dawały podstaw do powstania przychodu już w dacie przyznania akcji. Ww. zmiana ma zatem charakter doprecyzowujący.

DANIEL SZCZEPANIK
DORADCA PODATKOWY

Kwestia zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 ustawy VAT usług doradztwa prawnego związanego z zarządzaniem funduszami inwestycyjnymi, wyrok WSA w Warszawie z 20 października 2020 r., sygn. III SA/WA 1884/19

W przywołanym wyroku WSA w Warszawie uznał za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy, iż czynności, które będzie świadczył w ramach obsługi prawnej zarządzającego funduszem alternatywnym, wchodzą w zakres pojęcia zarządzania funduszem inwestycyjnym. Usługi tego rodzaju stanowią bowiem konieczny element prawidłowego funkcjonowania funduszu, a usługi te będą niezależne, specyficzne i istotne dla działalności związanej z zarządzaniem funduszem. Czynności wskazane we wniosku są bowiem nierozdzielnie związane z czynnością zarządzania portfelem inwestycyjnym i ryzykiem. Bez obsługi prawnej nie jest bowiem możliwe poprawne i skuteczne zarządzanie przez ASI. Wskazuje na to wypracowane w orzecznictwie TSUE autonomiczne pojęcie „zarządzania” funduszami, które poza zarządzaniem portfelem i ryzykiem, obejmuje także czynności dodatkowe, określone w załączniku II do Dyrektywy UCITS. WSA w Warszawie odwołał się również do stanowiska TSUE, który uznał, że autonomiczne pojęcie „zarządzania” może obejmować różne odrębne czynności, np. usługi w zakresie administrowania i prowadzenia rachunkowości funduszu, czy też usługi doradztwa inwestycyjnego, które będą korzystały ze zwolnienia z VAT, nawet jeżeli będą świadczone przez zarządzających będących osobami trzecimi (innymi niż TFI).

Komentarz eksperta

Komentowany wyrok odnosi się do często poruszanej w orzecznictwie problematyki, niezdefiniowanego w przepisach o VAT, pojęcia „usług zarządzania funduszami inwestycyjnymi” oraz możliwości objęcia ich zwolnieniem z VAT. W przedmiotowym wyroku WSA w Warszawie nie zgodził się z wąskim rozumieniem powyższego

pojęcia przez DKIS, jednocześnie wskazując, iż okoliczność, że usługi doradztwa prawnego, świadczone przez podatnika, nie wiążą się z dokonaniem zmian w sytuacji prawnej i finansowej funduszu, nie stoi na przeszkodzie uznaniu ich za zarządzanie funduszem inwestycyjnym (i tym samym potraktowaniu jako zwolnionych z VAT). W ocenie Sądu, czynności tego rodzaju są bowiem nierozdzielnie związane z zarządzaniem portfelem inwestycyjnym i ryzykiem funduszu. Bez obsługi prawnej nie jest bowiem możliwe poprawne i skuteczne prowadzenie spraw funduszu inwestycyjnego.

W omawianym przypadku mamy do czynienia z kolejnym wyrokiem, uznającym czynności z zakresu doradztwa prawnego, realizowane na rzecz funduszy inwestycyjnych, za zwolnione z VAT. Można zatem mówić o kształtowaniu się jednolitej linii orzeczniczej w tym temacie (por. wyroki WSA w Warszawie z dnia 25 lutego 2020 r. sygn. III SA/Wa 1390/19 oraz z dnia 13 marca 2019 r. sygn. III SA/Wa 1640/18, a także nieprawomocny wyrok WSA w Krakowie z dnia 1 sierpnia 2019 r. sygn. I SA/Kr 609/19). Niemniej, uzyskanie pewności, iż taka linia faktycznie istnieje, możliwe będzie dopiero po potwierdzeniu powyższego podejścia przez NSA.

Stanowisko zaprezentowane przez WSA w Warszawie może mieć istotny wpływ na działalność/sytuację finansową funduszy inwestycyjnych. Przekłada się ono bowiem na obniżenie ceny zakupu usług doradztwa prawnego przez fundusze (z uwagi na wyeliminowanie po ich stronie kosztu nieodliczalnego VAT naliczonego).

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Spółka, działając jako pośredniczący podmiot gazowy, wprowadzając na rynek wyroby gazowe z preferencyjną stawką 0 zł jest zobowiązana do zapłaty opłaty paliwowej, wyrok NSA z 16 grudnia 2020 r., sygn. I GSK 1411/20	7
Ustalenie wartości transakcji (umowy pożyczki) dla określenia limitu transakcji, o którym mowa w art. 9a ust. 1d ustawy CIT, wyrok NSA z 15 października 2020 r., sygn. II FSK 2514/18	7
Przesłanki uznania zespołu składników majątkowych za ZCP na gruncie ustawy VAT, wyrok NSA z 1 października 2020 r., sygn. I FSK 12/18	7
Kwestia zastosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z realizacją świadczeń budowlanych na rzecz generalnego wykonawcy, wyrok WSA w Warszawie z 20 października 2020 r., sygn. III SA/WA 2806/19	8
Kwestia wliczenia kosztów wynagrodzenia za czas nieobecności z tytułu choroby bądź urlopu do kosztów pracy poniesionych na działalność B+R, wyrok WSA we Wrocławiu z 14 października 2020 r., sygn. I SA/WR 246/20	8

Spółka, działając jako pośredniczący podmiot gazowy, wprowadzając na rynek wyroby gazowe z preferencyjną stawką 0 zł jest zobowiązana do zapłaty opłaty paliwowej, wyrok NSA z 16 grudnia 2020 r., sygn. I GSK 1411/20

1) Zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r., który reguluje konstrukcję stawki podatkowej kwotowej stałej, ze względu na definitywne odstępianie przez ustawodawcę od wskazania podstawy opodatkowania (podstawy obliczenia podatku), uregulowano stawkę, która odpowiada równocześnie wysokości podatku pobieranego, który też jest stały i wynosi 0 zł.

2) Uregulowana w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. stawka podatkowa kwotowa stała w wysokości 0 zł od gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych: gazu ziemnego o kodach CN 2711 11 00 i 2711 21 00, nie stoi na przeszkodzie zastosowania art. 37k ust. 1 oraz art. 37l ust. 1 ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym i w konsekwencji nie niweczy obowiązku zapłaty opłaty paliwowej od tego wyrobu akcyzowego.

Ustalenie wartości transakcji (umowy pożyczki) dla określenia limitu transakcji, o którym mowa w art. 9a ust. 1d ustawy CIT, wyrok NSA z 15 października 2020 r., sygn. II FSK 2514/18

W świetle art. 9a ust. 1 pkt 1 i ust. 1d ustawy CIT, w przypadku umowy pożyczki, w wartości transakcji należało ujmować zarówno wartość przeniesionych na własność biorącego pożyczkę pieniędzy (kapitał), jak i sumę należnych odsetek stanowiących wynagrodzenie za udzielenie pożyczki.

Przesłanki uznania zespołu składników majątkowych za ZCP na gruncie ustawy VAT, wyrok NSA z 1 października 2020 r., sygn. I FSK 12/18

Mając na uwadze orzecznictwo TSUE oraz NSA, należało przyjąć, że przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 6 pkt. 1 ustawy VAT stanowi każ-

dy zespół składników służących do realizacji określonych zadań gospodarczych, jeżeli jest wystarczający do prowadzenia przez nabywcę w oparciu o przekazane składniki majątkowe w sposób trwały samodzielnej działalności gospodarczej.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że organ podatkowy nie przedstawił argumentacji wyjaśniającej i prowadzącej do konkluzji, że objęte zamiarem darowizny na rzecz spółki składniki majątkowe, składające się na zakład (z.z.o.k.), wyspecyfikowane we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, są niewystarczające do prowadzenia w oparciu o nie – działalności gospodarczej przez nabywcę. Należy przypomnieć, że z wniosku wynikało, iż z.z.o.k. wykorzystywany jest dotychczas przez spółkę – na podstawie nieodpłatnej umowy, co pozwala uznać „zdolność” przekazanego majątku do prowadzenia przy jego wykorzystaniu samodzielnej działalności gospodarczej.

Organ podatkowy podkreśla, że związek gmin (zbywca) nie prowadził działalności przy wykorzystaniu z.z.o.k. Jednakże dla oceny zastosowania wyłączenia spod działania ustawy VAT zbycia określonego majątku (jako przedsiębiorstwa), nie ma decydującego znaczenia to, czy w oparciu o dany majątek (zorganizowany zespół składników materialnych i niematerialnych), prowadzona jest przez zbywcę (związek gmin) działalność gospodarcza.

Dla oceny możliwości zastosowania art. 6 pkt 1 ustawy VAT zasadnicze znaczenie ma zdolność do prowadzenia przez nabywcę tego rodzaju działalności w oparciu o przekazane składniki majątkowe. Brak jest podstaw do twierdzenia organu, że objęty zamiarem darowizny majątek ma charakter luźno tylko związanych składników. Z treści wniosku wynika, że majątek składający się na z.z.o.k. (nieruchomość i ruchomości) został „skomponowany” i zorganizowany w taki sposób, aby zapewnić na jego podstawie prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami i działalność ta faktycznie została podjęta przez spółkę użytkującą z.z.o.k. na podstawie nieodpłatnej umowy.

Kwestia zastosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z realizacją świadczeń budowlanych na rzecz generalnego wykonawcy, wyrok WSA w Warszawie z 20 października 2020 r., sygn. III SA/WA 2806/19

1) W przypadku usług wykonywanych przez spółkę, świadczeniem głównym jest wykonanie usługi budowlanej. Wszystkie świadczenia, jakie wchodzi w skład tego świadczenia (także te, o niebudowlanym charakterze) mają bowiem wyłącznie charakter pomocniczy i są niezbędnym elementem dla procesu realizacji opisanych w stanie faktycznym prac. Wynika to przede wszystkim z treści obowiązków spółki wynikających z zawartych umów, wskazują też na to również oczekiwania jej kontrahentów, których intencją jest uzyskanie usługi, opisanej jako przedmiot umowy. Opracowanie projektów wykonawczych, nadzór budowlany czy dostawa towarów/materiałów dla celów realizacji przedmiotu umowy nie stanowią celu samego w sobie, ale są środkiem do wykonania usługi głównej - usługi budowlanej. W rzeczywistości, usługa budowlana oraz usługa projektowa, usługi i badania geotechniczne, nadzór budowlany, przeniesienie praw autorskich lub zależnych do dokumentacji/projektu wykonawczego/technologicznego robót do dokumentacji powykonawczej dostawa towarów/materiałów tworzą obiektywnie jedno świadczenie gospodarcze, którego rozdzielenie miałyby charakter sztuczny.

2) Skoro spółka, będąca zarejestrowanym czynnym podatnikiem VAT, świadczy ww. kompleksowe usługi budowlane wymienione w załączniku nr 14 do ustawy VAT, jako podwykonawca na rzecz generalnego wykonawcy, będącego zarejestrowanym jako podatnik VAT, to w analizowanej sprawie spełnione są przesłanki wynikające z art. 17 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 17 ust. 1h ustawy VAT.

W konsekwencji świadczone przez spółkę kompleksowe usługi budowlane będą podlegały opodatkowaniu z zastosowaniem mechanizmu odwróconego obciążenia, a zatem do

rozliczenia podatku z tytułu tych usług zobowiązany będzie usługobiorca (generalny wykonawca).

Kwestia wliczenia kosztów wynagrodzenia za czas nieobecności z tytułu choroby bądź urlopu do kosztów pracy poniesionych na działalność B+R, wyrok WSA we Wrocławiu z 14 października 2020 r., sygn. I SA/WR 246/20

Zawarta w interpretacji indywidualnej wykładnia przepisów nie wynika z treści przepisu art. 26e ust. 2 pkt 1 i pkt 1a ustawy PIT. Organ podatkowy mówi o wyłączeniu z ulgi B+R tej części wynagrodzenia oraz świadczeń wypłaconych pracownikom zajmującym się działalnością badawczo-rozwojową, a także składek od tych przychodów, określonych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych, które nie są związane z realizacją działalnością B+R albowiem byli na urlopie wypoczynkowym czy zwolnieniu.

Tymczasem przepis nie wyklucza tego typu należności z kosztów kwalifikowanych, a odsyła jedynie do treści art. 12 ust. 1 ustawy PIT oraz do przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i wskazuje na część w jakiej ww. należności (pracownicze i ubezpieczeniowe) mogą być uwzględnione jako koszty kwalifikowane. Zatem, posługując się przykładem (nr 2) zawartym w treści skargi w którym miesięczny wymiar czasu pracy wyniósł 160 h, w tym urlopy 60 h; czas przepracowany w projekcie B+R - 100 h (bez urlopów); czas przepracowany w innych projektach - 0 h i wyliczono wskaźnik B+R = $100/160 - 60$, co dało wartość 100%. Jak widać zarówno z ogólnego wymiaru czasu pracy (160h) wyłączono godziny usprawiedliwionej nieobecności w pracy (60 h), co dało wartość 100 h i jest to wielkość równoznaczna z wielkością czasu poświęconego na realizację działalności badawczo-rozwojowej (100h - bez urlopów). Zatem, jak słusznie wskazuje podatnik okres usprawiedliwionej nieobecności nie wpłynie na wysokość kosztów kwalifikowanych, bo proporcja wynosi 100%.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia zaliczenia do kosztów kwalifikowanych kosztów opracowania i wytworzenia środka trwałego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 lutego 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.562.2020.1.PC	10
Uznanie wynagrodzenia profesjonalnych pełnomocników za koszty odpłatnego zbycia akcji, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 lutego 2021 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.901.2020.1.GG	10
Dofinansowanie do wynagrodzenia w ramach tarczy antykryzysowej 1.0. jako koszty kwalifikowane, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 1 i pkt 1a ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 lutego 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.428.2020.3.BK	11
Dokumentacja uprawniająca do 0% stawki VAT dla eksportu towarów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 stycznia 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.603.2020.1.MAZ	11
Określenie miejsca świadczenia w zakresie sprzedaży produktów ubezpieczeniowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 stycznia 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.445.2020.4.RST	12
Koszty kredytów inwestycyjnych i nieinwestycyjnych jako koszty podatkowe, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 stycznia 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.482.2020.1.PB	12

Kwestia zaliczenia do kosztów kwalifikowanych kosztów opracowania i wytworzenia środka trwałego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 lutego 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.562.2020.1.PC

Z przedstawionego opisu sprawy wynika, że w związku z realizacją projektu opisanego we wniosku, wnioskodawca stworzył pilotażową linię produkcyjną - będącą środkiem trwałym. Koszty związane z realizacją ww. prac wnioskodawca zalicza do kosztów uzyskania przychodów poprzez odpisy amortyzacyjne dokonywane od środka trwałego wytworzonego we własnym zakresie. Natomiast, do kosztów kwalifikowanych wymienionych w art. 18d ust. 2 pkt 1-4a ustawy CIT, wnioskodawca chce zaliczyć koszty realizowanych prac badawczo-rozwojowych (w zakresie projektu linii pilotażowych realizowanych przez wnioskodawcę), które wnioskodawca ponosi ze środków własnych, które nie były zwracane w jakiegokolwiek formie lub nie zostały odliczone od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z brzmieniem ustawy CIT, wnioskodawca jest uprawniony do odliczenia kosztów kwalifikowanych, jeżeli nie zostały one odliczone w jakiegokolwiek formie lub nie zostały odliczone od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym. Jednocześnie, wnioskodawca będzie uprawniony do odliczenia kosztów kwalifikowanych wskazanych w art. 18d ust. 2 pkt 1-4a ustawy CIT oraz odpisów amortyzacyjnych, ale w myśl art. 18d ust. 3 ustawy CIT, którego to przepis dotyczy środków trwałych, pod warunkiem, że koszty te dotyczą faktycznie wykonywanej działalności badawczo-rozwojowej.

Zatem, istnieje możliwość zaliczenia do kosztów kwalifikowanych w rozumieniu art. 18d ust. 3 ustawy CIT, w ramach limitów, odpisów amortyzacyjnych od wytworzonego środka trwałego (pilotażowej linii produkcyjnej) jeżeli będzie ona rzeczywiście wykorzystywana do działalności badawczo-rozwojowej. Choć ustawodawca nie użył w art. 18d ust. 3 ustawy CIT sformułowania „wyłącznie”, to jednoznacznie wskazał, że za ww. koszty kwalifikowane podatnicy mogą uznać dokonywane w danym roku podatkowym, zaliczane do kosztów uzyskania przychodów, odpisy amortyzacyjne od środków trwałych, jak i wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli są one wykorzystywane w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej. Wyjaśnić zatem należy, że powyższe sformułowanie oznacza, że odpisy amortyzacyjne od środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych,

w całości, stanowią koszt kwalifikowany, w myśl ww. przepisu, jeżeli składniki te są rzeczywiście wykorzystywane jedynie do działalności badawczo-rozwojowej. Natomiast, w sytuacji, gdy ww. składniki będą częściowo wykorzystywane do działalności badawczo-rozwojowej a częściowo do bieżącej działalności - to w takim przypadku koszty odpisów amortyzacyjnych będą stanowić koszty kwalifikowane, tylko w takiej części, w jakiej środki trwałe i wartości niematerialne i prawne będą służyć prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej.

Z uwagi na powyższe, stanowisko wnioskodawcy w zakresie ustalenia czy wnioskodawca może do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2a ustawy CIT, zaliczyć koszty opracowania i wytworzenia środka trwałego (linia pilotażowa) powstałego w skutek prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, które stanowią koszty kwalifikowane wymienione w art. 18d ust. 2 pkt 1-4a ustawy CIT i wkład własny wnioskodawcy (niedofinansowane ze środków unijnych), w takiej części w jakiej koszty te zostały ujęte w wartości odpisów amortyzacyjnych dokonywanych od przedmiotowego środka trwałego - należało uznać za nieprawidłowe.

Uznanie wynagrodzenia profesjonalnych pełnomocników za koszty odpłatnego zbycia akcji, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 lutego 2021 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.901.2020.1.GG

W 2020 r. Wnioskodawca uzyskał przychód z odpłatnego zbycia akcji w spółce akcyjnej. Wnioskodawca poniósł wydatki na wynagrodzenie profesjonalnych pełnomocników w celu wyegzekwowania realizacji umowy przyrzeczonej (umowy nabycia akcji) przez spółkę. W opisanych okolicznościach faktycznych wydatki te bez wątpienia spełniają kryteria uznania ich za koszty odpłatnego zbycia akcji, o których mowa w art. 19 ust. 1 zdanie pierwsze w zw. z art. 17 ust. 2 ustawy PIT. Bez ich poniesienia bowiem przyrzeczona transakcja nie doszłaby do skutku.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że wydatki poniesione przez wnioskodawcę na wynagrodzenie profesjonalnych pełnomocników w części, w jakiej nie zostały wnioskodawcy zwrócone przez pozwanego, powinny zostać przez niego uwzględnione jako koszty odpłatnego zbycia akcji (jako element pomniejszający wartość przychodu z odpłatnego zbycia akcji) na podstawie art. 19 ust. 1 zdanie pierwsze w zw. z art. 17 ust. 2 ustawy PIT.

Dofinansowanie do wynagrodzenia w ramach tarczy antykrzysowej 1.0. jako koszty kwalifikowane, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 1 i pkt 1a ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 lutego 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.428.2020.3.BK

Otrzymane przez spółkę dofinansowanie powinno być uznane za „zwrot kosztów” w rozumieniu art. 18d ust. 5 ustawy CIT. Spółka w ramach tarczy antykrzysowej 1.0. otrzymała ze środków FGŚP dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników zatrudnionych na podstawie umów o pracę oraz umów zlecenia realizujących działalność badawczo-rozwojową. Skoro otrzymane dofinansowanie dotyczy kosztów kwalifikowanych jakie spółka poniosła na działalność badawczo-rozwojową i nie zostało przeznaczone na inne cele niż koszty kwalifikowane to należy uznać, że koszty kwalifikowane zostały podatnikowi „zwrócone”.

W konsekwencji, spółka nie będzie mogła zaliczyć do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 1 i w art. 18d ust. 2 pkt 1a ustawy CIT, wynagrodzenia oraz sfinansowanych przez spółkę (jako płatnika) składek ZUS pracowników/zleceniobiorców wykonujących działalność badawczo-rozwojową, w takiej części, w jakiej czas tego pracownika/zleceniobiorcy przeznaczony na realizację działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w ogólnym czasie pracy tego pracownika /zleceniobiorcy w danym miesiącu.

Dokumentacja uprawniająca do 0% stawki VAT dla eksportu towarów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 stycznia 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.603.2020.1.MAZ

1) Po spełnieniu przesłanek, wnioskodawca będzie miał prawo do zastosowania stawki opodatkowania 0% przewidzianej dla eksportu towarów, które są wysyłane za pośrednictwem Poczty Polskiej do osób fizycznych zamieszkałych poza terytorium UE, nieprowadzących działalności gospodarczej, w sytuacji, gdy posiada dokumenty pochodzące z Elektronicznego Systemu Nadawcy Poczty Polskiej, opatrzone statusem „doręczenie”, a w przypadku statusew: „Przesyłka dotarła do kraju przeznaczenia” lub „Przesyłka wysłana z Polski” pod warunkiem posiadania odpowiedzi z Poczty Polskiej

na zgłoszenie reklamacyjne potwierdzające doręczenie przesyłki do adresata wraz podaniem daty doręczenia. Tym samym, należy podkreślić, że w przypadku posiadania dokumentu z Elektronicznego Systemu Nadawcy Poczty Polskiej, opatrzonego statusem „Przesyłka dotarła do kraju przeznaczenia” lub „Przesyłka wysłana z Polski”, wnioskodawca - dla prawa do zastosowania stawki 0% - powinien jednocześnie posiadać odpowiedź Poczty Polskiej na zgłoszenie reklamacyjne, potwierdzającą, że przesyłka została doręczona do adresata wraz ze wskazaniem daty doręczenia.

2) W przypadku dostawy towarów za podstawę opodatkowania należy uznać całość świadczenia pieniężnego pobieranego od nabywcy. Oznacza to, że do podstawy opodatkowania należy wliczyć pobieraną przez zbywcę wartość (cenę) towarów, a także wszystkie inne elementy zapłaty, będące częściami składowymi świadczenia zasadniczego (tj. dostawy towarów). Dotyczy to wyłącznie kosztów, które zwiększają kwotę należną z tytułu konkretnej dostawy. Jak wskazał wnioskodawca w opisie stanu faktycznego, dokonuje dostawy towarów na rzecz klientów, którzy mają miejsce zamieszkania poza UE. Koszty wysyłki towaru obejmują koszt opakowania i transportu. Zatem, należy uznać, że w przedmiotowej sprawie kwota stanowiąca całość świadczenia należnego sprzedawcy obejmie również inne elementy kształtujące kwotę żadaną od nabywcy, wobec tego wszystkie elementy składające się na transakcję, w aspekcie gospodarczym, tworzą jedną całość. W niniejszej sprawie będziemy mieli do czynienia z jednym przedmiotem opodatkowania - jedną czynnością, tj. z dostawą towarów dostarczanych w przesyłkach pocztowych osobom fizycznym, nieprowadzącym działalności gospodarczej, mającym miejsce zamieszkania poza terytorium UE, dla której podstawą opodatkowania będzie łączna wartość dostawy towaru (produkty kolekcjonerskie) wraz z kosztami wysyłki (pakowaniem i transportem). Tym samym koszty wysyłki (pakowanie i transport) będą podwyższyły podstawę opodatkowania dostawy towarów dokonanej w ramach transakcji przedstawionej w opisie stanu faktycznego. Wobec powyższego wnioskodawca będzie uprawniony do zastosowania stawki VAT w wysokości 0% do wartości całej transakcji związanej z eksportem towaru, po spełnieniu reszty przesłanek dla zastosowania tej stawki.

Określenie miejsca świadczenia w zakresie sprzedaży produktów ubezpieczeniowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 stycznia 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.445.2020.4.RST

Jak wynika z wniosku spółka jest zakładem ubezpieczeń z siedzibą w Księstwie Liechtensteinu. Spółka nie jest zarejestrowana w Polsce jako czynny podatnik VAT. Spółka prowadzi działalność w zakresie ubezpieczeń majątkowych, w tym komunikacyjnych. Na terytorium Polski spółka planuje sprzedaż produktów ubezpieczeniowych. Mając na uwadze rodzaj oraz charakter prowadzonej na terytorium Polski działalności należy uznać, że w analizowanym przypadku spółka poprzez oddział oraz współpracę z partnerem oraz agentami zorganizuje w Polsce wszelkie zasoby, aby mieć możliwość realizacji działalności w zakresie sprzedaży produktów ubezpieczeniowych, a także będzie w stanie niezależnie funkcjonować na terytorium kraju.

Wykorzystanie zorganizowanej w Polsce infrastruktury technicznej oraz osobowej (w tym nienależącej bezpośrednio do spółki) do wykonywania części prowadzonej działalności spółki w sposób zorganizowany oraz ciągle kwalifikuje prowadzoną aktywność spółki na terytorium kraju jako stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce a samą spółkę jako podatnika, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy VAT realizującego działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15 ust. 2 ustawy VAT.

Zatem, co do zasady, spółka posiadając stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce i będąc podatnikiem, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy VAT podlega obowiązkowi rejestracji zgodnie z art. 96 ustawy VAT. W konsekwencji, nie można zgodzić się ze spółką, że nie będzie jej dotyczył obowiązek rejestracyjny, o którym mowa w art. 96 ust. 1 ustawy VAT, gdyż nie będzie podatnikiem VAT w Polsce w rozumieniu art. 15 ustawy VAT z uwagi na fakt, że ustanowienie przez spółkę w Polsce oddziału, którego zasoby osobowe, aktywa materialne i niematerialne oraz funkcje będą ograniczone, nie będzie prowadzić do powstania w Polsce stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej.

Koszty kredytów inwestycyjnych i nieinwestycyjnych jako koszty podatkowe, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 stycznia 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.482.2020.1.PB

W omawianej sprawie istotne jest stwierdzenie czy wydatki na prowizje ponoszone przez wnioskodawcę mają bezpośredni związek z nabyciem środków trwałych, gdyż wszelkie wydatki na prowizje bezpośrednio związane z nabyciem środków trwałych składać się będą na cenę ich nabycia, tym samym wpłyną na ustalenie ich wartości początkowej. Treść przepisów nie pozostawia wątpliwości, że wydatki na prowizje od kredytu przeznaczonego na cele inwestycyjne, tj. na nabycie środków trwałych przed oddaniem środka trwałego do użytkowania wpływają na jego wartość początkową.

Z przedstawionego we wniosku opisu sprawy wyraźnie wynika, że linia kredytowa B i D zostały w całości, a linia kredytowa A częściowo, przeznaczone na cele inwestycyjne, tj. na nabycie środków trwałych. Jednocześnie wnioskodawca wydatkował środki pozyskane w ramach linii kredytowych na konkretne wydatki, tj. w szczególności na zakup konkretnych środków trwałych. Tym samym, posiada on wiedzę, które wydatki, kiedy i z jakich środków sfinansował. W konsekwencji wydatki na prowizje, poniesione przed oddaniem poszczególnych środków trwałych do używania, których zakup został sfinansowany z udzielonych wnioskodawcy kredytów, zgodnie z art. 16g ust. 3 ustawy CIT, wnioskodawca powinien stosownie, tj. w odpowiedniej części alokować do wartości początkowej nabytych z kredytów środków trwałych. Wydatki te, podlegają zatem zaliczeniu do kosztów podatkowych, poprzez odpisy amortyzacyjne dokonywane od wartości początkowej poszczególnych środków trwałych, nie stanowiąc tym samym kosztów pośrednich. Natomiast ww. wydatki poniesione po oddaniu środków trwałych do używania, jak również wydatki na prowizje, dot. tych środków pozyskanych w ramach linii kredytowych, które zostały wykorzystane na inne niż inwestycyjne cele, jako koszty pośrednie, wnioskodawca może w dacie ich poniesienia w rozumieniu art. 15 ust. 4e ustawy CIT, zaliczyć do kosztów podatkowych.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl